

Ministeren kunne sige, hvad han derved tænker paa. Skal der foregaa Afstemning, paa hvilken Maade kan der overhovedet tages Beslutning?

Den ærede Minister svarede ikke paa mit Spørgsmaal om, hvilken Lovhjemmel der fandtes for dette Raad, thi jeg kan ikke tænke mig, at Ministeren mener at have svaret derpaa ved at sige, at man overhovedet har Lov til at udstede kongelige Anordninger. Det er en Visdom, vi vistnok alle sammen besidder paa Forhaand. Dette behøver vi ikke at faa bekræftet. Men Spørgsmaalet er, om Indholdet af den Anordning, her er udstedt, er af en saadan Karakter, at den kan udstedes uden en særlig Lovhjemmel som Udgangspunkt derfor. Det er den efter min Opfattelse ikke, og jeg forstaar, at Ministeren heller ikke er i Stand til at give Grunde for en modsat Opfattelse. Det, som her foreligger, er jo Skabelsen af en ny Institution. Der har en Gang før i Danmark staaet politisk Strid om et ganske tilsvarende Forhold. Det var den Gang, Ministeriet Estrup i 1883 oprettede Kirkeraadet. Af de Institutioner, vi har haft her hjemme, er der ingen anden, der i sit Anlæg og i sit Præg i den Grad ligner det, som her er oprettet, end netop det daværende Kirkeraad, som var sammensat af Bisper og et Par Professorer. Overfor den Handling, som Ministeriet den Gang foretog, blev der i Folketinget indbragt et Forslag fra Partiet Venstre med Sofus Høgsbro og N. I. Larsen som Ordførere, og dette førte til en Beslutning, der bestemt hævdede, at den Ordning, som var truffet af Ministeriet, ikke var lovmedholdelig, og senere blev det paa Forslag af Frede Bojsen besluttet at nedsætte en parlamentarisk Kommission til at undersøge Forholdene vedrørende det paagældende Raad. Jeg tror da at turde sige, at Ministerens Udtalelser her giver ikke tilstrækkeligt Grundlag for den af ham truffne Beslutning, at der ikke gives nogen Begrundelse for Nødvendigheden af at have et saadant Raad, og at der hersker en fuldstændig Uklarhed hos Ministeren selv med Hensyn til Karakteren og Betydningen deraf. Jeg vil derfor rette den Opfordring til Ministeren, at han foranlediger, at den paagældende kongelige Anordning tages tilbage. Den har ikke Lovhjemmel. Den er til ingen Nyttte, og dens Indhold er ganske uklart.

Samuelson: Den højtærede Statsminister har i Dag fremsat en Udtalelse an-

gaaende den Politik, Regeringen vil følge med Hensyn til Færøerne. Jeg tillader mig at takke den højtærede Statsminister for denne Udtalelse, som i høj Grad har tilfredsstillet mig. Jeg har nu kun paa dette Punkt et eneste Ønske. Det er, at denne Regerings Stilling til dette Spørgsmaal maa blive hele den danske Nations Stilling.

Jeg vil dernæst rette nogle ganske faa og korte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg har forstaaet det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at det centrale i Udtalelserne var en Afstandtagen fra Lagtingsmand Paturssons Norges-Politik og en Tilslutning til Statsministerens Erklæring i Dag, og det tilfredsstillende mig selvfølgelig i høj Grad.

De øvrige Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte, forekommer mig at være Mindelser fra den Tid, da Patursson endnu var Medlem af det radikale Parti. Det ærede Medlem Hr. Rode bebrejdede mig ikke, at jeg omtalte Paturssons Politik, ikke, at jeg omtalte Hr. Paturssons Udtalelser i Norge og tog Afstand fra dem, men at jeg omtalte Selvstyrepartiet paa Færøerne og forsøgte at dele det. Det skal det ærede Medlem ikke bebrejde mig. Jeg delte Selvstyrepartiet, fordi det er nødvendigt, hvis man skal følge Sandheden. Jeg tror, det er Sandheden, at i Selvstyrepartiet i Lagtinget og i Selvstyrepartiet paa Færøerne er der nogen Tilslutning til Paturssons Norges-Politik, men paa den anden Side er der flere, som ikke vil slutte sig til Patursson.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde omtalt en Lagtingsmand og hans Foredragsvirksomhed herved. Jeg var selv ked af, at det var nødvendigt for mig at nævne denne Foredragsvirksomhed, men jeg var meget beskeden med Hensyn til denne Mand; jeg plukkede kun et Par af de mest vilde Paastande ud og modbeviste dem eller i alt Fald modsagde dem. Det ærede Medlem mener, at jeg er gaaet alt for radikalt til Værks i saa Henseende. Det kan der naturligvis altid være delte Meninger om. Jeg er sikker paa, at hvis det ærede Medlem Hr. Rode havde det samme Kendskab til de færøske politiske Forhold og færøske politiske Personer som jeg, vilde det ærede Medlem ikke gaa mindre radikalt til Værks, end jeg gjorde i Aftes. I det hele taget ønsker jeg ikke at ændre noget i den Fremstilling, jeg gav i Aftes af Færøernes politiske Forhold, men maa fastholde den. Jeg kunde være gaaet meget videre, men